

Sygn. akt II CSK 827/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa A. B. i P. B.  
przeciwko Wojewódzkiemu Szpitalowi Specjalistycznemu im. [...] w Ł.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 czerwca 2016 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powodów  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi  
z dnia 10 czerwca 2015 r., sygn. akt I ACa 1776/14,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) oddala wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu – w interesie publicznym – ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli

skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powodowie A. B. i P. B. wnieśli skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 10 czerwca 2015 r., którym zmieniono wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 21 października 2014 r. i oddalono powództwo przeciwko Wojewódzkiemu Szpitalowi Specjalistycznemu im. [...] w Ł. o zapłatę.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłankach przewidzianych w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Skarżący podnieśli, że w niniejszej sprawie występują istotne zagadnienie prawne polegające na potrzebie: wskazania sposobu określania terminu przedawnienia w sytuacji nierównoczesnego powzięcia wiedzy o szkodzie i osobie obowiązanej do jej naprawienia; określenia, czy naprawienie szkody skutkującej uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia ma pierwszeństwo przed zadośćuczynieniem za naruszenie dóbr osobistych; rozstrzygnięcia czy orzekający w sprawie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym sąd cywilny jest uprawniony do samodzielnego ustalenia, że szkoda wynikła ze zbrodni lub występku. Ponadto wskazali, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona z uwagi na zastosowanie w sprawie krótszego okresu przedawnienia, mimo, że szkoda powodów wynikała z występuku oraz niezasadne przyjęcie daty dowiedzenia się o szkodzie jako zbieżnej z datą wyrządzenia szkody.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1

k.p.c.), a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale i innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (por. m. in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji. Zagadnienia muszą mieć charakter rzeczywisty i konkretny. Argumentacja uzasadniająca wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinna nawiązywać do przesłanek przedsądu, a ponadto stanowić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanych okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2008 r., II PK 3/08, nie publ.; z dnia 19 października 2006 r., IV CSK 246/06, nie publ.; z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08, nie publ.; z dnia 19 grudnia 2001 r., IV CZ 200/01, nie publ.).

Skarżący nie wykazali, że w sprawie występują tak rozumiane istotne zagadnienia prawne ograniczyli się bowiem do postawienia szeregu pytań, bez dokonania pogłębionej analizy i przedstawienia możliwych rozbieżnych rozwiązań. Skarżący nie przywołali przepisów prawa, na gruncie których powstały przytoczone przez nich wątpliwości, a wskazane w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzecznictwo, zapadło na gruncie innych stanów faktycznych niż ustalony w sprawie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje się, że powołanie się przez podmiot wnoszący skargę kasacyjną na przesłankę zawartą w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. zobowiązuje do przedstawienia wyводу prawnego zmierzającego do wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły, czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia, co daje podstawy do uznania skargi za oczywiście uzasadnioną (tak np. Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, niepubl.; z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06,

niepubl.; z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 204/06, niepubl.; z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.; z dnia 20 czerwca 2007 r. II CSK 184/07, niepubl.; z dnia 9 stycznia 2008 r., III PK 70/07, niepubl.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07, niepubl.; z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, niepubl.; z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, niepubl.; z dnia 3 kwietnia 2008 r., II PK 352/07, niepubl.; z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, niepubl.; z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, niepubl. i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, niepubl.). W judykaturze podkreśla się, iż przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (postanowienia: Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004 Nr 13, poz. 230, z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, niepubl., z dnia 11 kwietnia 2008 r., I UK 46/08, niepubl. i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08, niepubl.).

Analiza skargi kasacyjnej prowadzi do wniosku, że skarżący nie wykazali jej oczywistej zasadności. Nie wskazali jakie konkretnie przepisy, które – ich zdaniem – zostały w sposób kwalifikowany naruszone i jakie to naruszenie miało wpływ na wynik sprawy. Poprzestali na odwołaniu się w tej kwestii do uzasadnienia podstaw skargi kasacyjnej, co jest niewystarczające.

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzą wskazane przez skarżącą przesłanki opisane w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. ani brana pod rozważę z urzędu nieważność postępowania. Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy oddalił wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego. W postępowaniu kasacyjnym, w którym skargę rozpoznano na posiedzeniu niejawnym, koszty zastępstwa procesowego mogą być przyznane tylko w razie wniesienia odpowiedzi na skargę kasacyjną. Zgodnie z art. 398<sup>7</sup> § 1 k.p.c. odpowiedzią na skargę kasacyjną jest pismo procesowe wniesione

w terminie dwutygodniowym od doręczenia skargi kasacyjnej. Odpowiedź na skargę kasacyjną zawierającą wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego złożono do Sądu Najwyższego w dniu 6 kwietnia 2016 r., tymczasem pełnomocnik pozwanego otrzymał odpis skargi kasacyjnej w dniu 25 listopada 2015 r. (k – 468). Pismo pozwanego nazwane odpowiedzią na skargę kasacyjną zostało zatem złożone z naruszeniem przypisanego terminu. Takie pismo procesowe nie może być uznane za odpowiedź na skargę kasacyjną (por. też postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 17 sierpnia 2006 r., I CSK 176/06, niepubl.; z dnia 5 września 2008 r., II UK 108/08, niepubl.; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 września 2007 r., II CSK 175/ 07, niepubl.).

aj